

NACHRAMOWAĆ (3) *vb impf*

Pierwsze i drugie a jasne; tekst nie oznacza ó.

praes 3 sg nachramuje (1). ◇ 3 pl nachramują (1). ◇ [praet 3 sg m nachramował.] ◇ part praes act nachramując (1).

Sł stp brak, Cn notuje, Linde XVI(XVII) – XVIII w.

Kuleć, utykać, chodzić z trudem; aliqua ex parte claudicare, claudicare paulum Cn (3) : Scrupedus – Tenktori nachramuiąc chodzi. Calep 957b; [Tenże/ gdy Oćiec iego Filip będąc róniony ná woynie/ náchrámował/ y dla tego fię do ludzi wyniść wftydził/ ták rzekł Oycowi PlutBBud L3 (Linde)].

W przeciwstawieniu: »poskakować ... nachramować« (1): DRabi kiedy ná woynę/ idą/ poškákuią/ A gdy lázą do domu/ rádzi náchrámuią. RejZwierz 103.

Zwrot: »nachramować na nogę« (1): Brodąwicá ná twarzy/ lice iárzębáte. Náchrámuię ná nogę/ y trochę gárbáty KlonWor 54.

[W przen: POłpolicie Dialektykowie mowią/ że podobieńftwo częfto chramie: także y to Márciná náłzego podobieńftwo barzo náchrámuię BudUrząd 32.]

Formacje współrdzenne cf CHRAMAĆ.

Cf NACHRAMUJĄCY